

Sahin

Piret Hartmanilt loodetakse nelgi- ja tulemere lainetuse vaigistamist

Käsi püsi, kes Piret Hartmanist varem teadis? Sõbrad-tuttavad ei loe. Need, kes temaga töös- juse varem kokku on puutunud, ka mitte.

Kätmerd ei paista. Piret Hartmani tegutsemine pole kaasa toonud ei skandaale, ei suuri aplause ega ka mitte jõulist vastasseisu.

Minister Hartmani käsi kaunistavad sageli vaid abielusõr- mus ja jõuline käekell. Kuid just nendesse kättesse on valit- sus andnud praegu ülesande lahendada väärtuste pörkumi- sest tekkinud ja laieneda võiv kriis Narvas.

Päev pärast seda, kui kuri- kuulus punatank teisaldatud saab, lainetab tanki endisel asu- kohal meretais küünlaid ja nel- ke. „Never forget...” ütleb lee- kidest kiri. (Tõsi küll, see on natuke häbematu viisil juuti- delt pihta pandud slogan - pu- naarmee päästis Saksamaal ja Poolas küll palju juute kindlast surmast, kuid Eesti oli selleks ajaks ammu „judenfrei“ ning

Narva ärälõhkumine ei pääst- nud ühtki juuti ei Kalevi-Liival ega mujal. Aga millal ajalugu enne propagandat seganud on!)

Päev hiljem aga lähetakse Narva kultuuriminister Piret Hartman. Sahinaid ja sosinaid jätkub nii tema ministeeriumis- se kui ka tervesse Stenbocki majja. Väljapoole kumab vaid ministri napp kommentaar: „Ida-Virumaa on pikalt olnud minu teise tegevuse fookus. Rõõm on siin taas olla ning aru- tada kohalike eestvedajate ja kolleegidega mida saaksime ära teha, et arendada Ida-Vi- rumaad. Pinged ühiskonnas on hetkel kõrged ning neid saab maandada vaid dialoogis koha- likega. Diskussioon punamonu- mentide teemal näitab samuti, et peame suurendama riigi ja valitsuse kohalolu Ida-Virumaal ning sidet inimestega.”

Salaja sõlmitud panustest ku- mab läbi, et rahuliku ja Ida-Vi- rumaal Püssist pärit Hartmanit nähakse selles olukorras võima- liku võitjana.

Delfi

Mull

Aivar Pärtel

Usutlus

Laulev näitleja Piret Tatar: „Olen jäänud romantikuks!”

Piret Tatar on suurepärase häälega laulja-näitleja. Kolm plaati, taastatud talu ja teatritöö on vaid osa selle erilise naise suurtest tegudest.

Oled tegev nii laulja kui ka näitlejana. Kumb on siiski südamelähedasem?

Ajad ja tööd on nii erinevad olnud. Armsad on mõlemad. Koorilaulmisega alustasin Eesti Raadio Segakooris ja Estonia ooperikooris. Nüüd on juba aastaid üksi laulmine ja rääkimine jäänud. Viimasel ajal ka just rääkimine.

Millega praegu tegeled?

Praegu mängime etendust „Matsmõisnik“, mille tegevus on aastast 1705. Olen mõisniku n-õ esimese õo õigus ja tulevane kaasa. Mõisnikku kehastab Eero Spriit. Loen juba üle aasta ka kõik Maxima reklaamid teles ja raadios. Tore roll multifilmis „Saabastega kass“ on tulemas, kus dubleerin häält. Räägin ja laulan korraga, kui on plaadi „Laulud Eestile“ kontsert.

Haapsalu Bigbändi ees laulan solistina üle 10 aasta. Hetkel on Ukraina pianisti Jelenaga valmimas ka klassikalise kava. Süda tuksub hingega mõlemat žanri tehes.

Millal sul tekkis huvi laulmise vastu, kes olid sinu lemmikud nooruspõlves, kes on sind rohkem inspireerinud?

Kindlasti on eeskuju Julie Andrews. Sain selle juba 10-aasta- selt. Tollasel vaesel nõukogude ajal ei tohtinud mu kunstnikust isa Hillar Tatar kohtuda oma Ameerikasse emigreerunud tšel- listist isaga. Siis jäid ainult kirjad ja pakid. Vanaisa saatiski suu- re „The Sound of Music“ vinüülplaadi, mille tõesti krimuliseks kuulasin. Käisin siis balletikoolis, kus aga päris vait ollakse... Mõjutanud on ABBA laulud, Ruja, Thea Paluoja... Lillevaas oli esimeseks mikrofoniks.

Millest on tingitud, et senini on ilmunud ainult kolm sinu albumit?

Noh, võtame positiivselt...Tore, et on kolm plaati. Kindlasti peaks veel tegema heliülesvõtteid, nii muusikaga kui ilma.

Põhjus, et vähe... Arvan, laulda saab hingega... Oli talupõleng, abikaasa surm... Samuti rahaliselt läks siis karmiks. Hing läks lukku. Ooper ja üldse muusika tundus liiga vali. Ühel hetkel tuli vaikusest ise lugusid, mis nüüd ka esimesel oma plaadil.

Kust leiad ideid oma laulude jaoks, mis on sinu inspiratsiooniallikad?

Laulud on tulnud ise, eks nii kõigil. Olen lindistanud siis mõ- te nii sõna kui muusika. Mulle on meloodia oluline.

No näiteks „Dreamer“, viimane lugu plaadilt. Meloodia tuli pähe, kui tütrega talvel kinost välja astusime.

Sinu seni viimane album, eelmisest aastast, kannab väga kõlavat nime, „Laulud Eestile“. Miks just selline pealkiri?

Lihtsus võlub. Eks kui ma „lähen“... siis see kingitus „Laulud Eestile“ ehk jääb. Tore, kui mõni koor ja solistid võtaks reper- tuaari. Tahaks ka luulet ja noodiraamatu veel teha.